

VOORGERECHT

In een dichtbevolkt land als Nederland, waar veel gebeurt op weinig vierkante meters, is de minste of geringste verandering al voor een hoop mensen merkbaar. Hoewel verandering vaak gelijk staat aan vooruitgang, zitten de meeste mensen er niet op te wachten. Dus zeker als er een groot project in hun 'achtertuin' gepland is, kan dat op flinke weerstand rekenen. Om dat zo goed mogelijk te voorkomen, richten we zorgvuldige omgevingsprocessen in waar we de bewoners met open vizier tegemoet treden en waar er ruimte is voor ieders mening en belang. Gemeenten doen ook een duit in het zakje door vantevoren kaders en hinderbeperkende maatregelen op te stellen, vanuit de aanname dat het draagvlak vanzelf wel komt als die zorgpunten alvast opgelost zijn. Maar ondanks alle inspanningen blijft de weerstand bestaan. Staan we voor een voldongen feit of is er nog iets aan te doen? Wij denken het laatste. Naast een transparant proces, moet je bewoners namelijk ook iets te kiezen geven.

EEN APPEL OF EEN BANAAN?

JENNIE TISSINGH
STEEF VAN BAALEN

HOOFDGERECHT

Hoe dit principe werkt, is vooral voor ouders met kinderen erg herkenbaar. Als verantwoorde ouder wil je dat je oogappeltjes elke dag voldoende vitamines binnenkrijgen. En als geen ander weet je dat dat nobele streven nogal eens op weerstand kan rekenen. Dus hoe pak je dat nou aan?

Als je zegt:

“Kom, het is tijd voor fruit. Hier heb je een appel!”

Dan is de kans groot dat je kind zegt:

“Dat wil ik niet!”

Maar als je zegt:

“Kom, het is tijd voor fruit. Wat wil je, een appel of een banaan?”

Geheid dat je dan een antwoord krijgt en je kind - heel voldaan - zijn fruit eet, want hij heeft invloed gekregen op wat hij eet.

Voor “grote” mensen werkt dat precies zo; we willen allemaal wat te kiezen hebben. Om in de ‘eetsferen’ te blijven: we gaan graag naar een restaurant om ons eigen voor-, hoofd- en nagerecht van het menu te kiezen. Maar de keuze moet ook weer niet té groot zijn, want bij een pizzeria met 60 pizza’s krijgen we keuzestress.

NAGERECHT

En zo geldt dat ook voor dat grote project in mensen hun ‘achtertuin’. Omwonenden willen nu eenmaal graag meebeslissen over de dingen die er in hun leven toe doen. Als omgevingsmanager help je ze door aan te geven welke keuzes er te maken zijn. In onze windprojecten is dat bijvoorbeeld de keuze uit...

*0 minuten slagschaduw per dag
of
Meer geld in het omgevingsfonds*

*Een jaarlijks geldbedrag
of*

*Geld in een fonds om je huis te
verduurzamen*

Zo creëer je overzichtelijke kaders, zonder dat de doelstellingen van het project in gevaar komen. Het draait niet meer om de vraag of er wel of geen project moet komen (of wel of geen fruit eten, om de vergelijking te maken), maar om zaken waar mensen wél invloed op hebben.

Tijdens het omgevingsproces inventariseer je de keuzes van het menu. En uiteindelijk plaats je de bestelling pas als je weet wat iedereen wil.